

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

Caput X. De Petro Monacho, Asclepio Marcionita, aliisque martyribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

MAXIMINUS.

ἐν δὲ τῇ πόλει αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν
κρίτων οἱ τὰς δημοσίας ὑπηρείδον σοῦς, δα-
κρυῖαν πᾶν τὸ πῶν οἱ πλείους σαλαμίς ἀπέστα-
σαν ἀγοραῖς ἐπὶ πλατεῖαι, μηδεμίαν ψεκ-
σὺς δὲ αἰεὶ γεφυρμένης, ἐκ οἷο δ' ὅθεν ὕδα-
ρα ῥέοντα εἶσαι καθυγραίνοντο. ὡς αὐτὰ δια-
βρυνθῆναι εἰς πάσας, δακρύσαν τὴν γῆν ἀρ-
ρίτω λόγῳ, τὴν τῶν τότε πᾶσιν ἀνοσι-
εργίαν μὴ φέρουσαν. εἰς ἐλεγχόν τε φύσεως
ἀπερχομένης καὶ ἀσυμπαθὲς ἀνθρώπων, λίθους καὶ
τὴν αὐτὴν ὕλην ἐπικλαῦσαι τοῖς γεφυρμέ-
νοις λίθους ἰσως καὶ μὴ θῶ. ἐν οἷο δ' ὅθεν εἰ-
κατο ῥήματα τοῖς μεθ' ἡμᾶς. ἀλλ' ἐχ' οἷο περὶ
καί τις τὴν ἀλήθειαν ἐπισώσατο.

A quæ publicas urbis porticus sustenta-
bant, quasdam velut lacrymarum gut-
tas stillaverunt: fora quoque & plateæ,
cum nullus ex aëre delapsus ros esset,
nescio unde aqua perfusa maduerunt.
Adeò ut communi omnium sermone
vulgaretur, terram miro & inexplica-
bili modo lacrymas edidisse, cum eo-
rum quæ patrabantur impietatem ferre
non posset; & ad immites ac barbaras
hominum mentes convincendas, lapi-
des ipsos resque anima carentes his quæ
fierent ingemuisse. Nec dubito quin
hæc quæ dixi, pro nugis quibusdam &
fabulis habituri sint posterì. At non iti-
dem illi, quibus præsentis temporis fi-
des veritatem rei confirmavit.

CAPUT X.

De Petro Monacho, Asclepio Marcionita, aliisque martyribus.

ΤΟΣ δ' ἐπὶ τῇ πόλει αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἀνὰ τὴν πόλιν
κρίτων οἱ τὰς δημοσίας ὑπηρείδον σοῦς, δα-
κρυῖαν πᾶν τὸ πῶν οἱ πλείους σαλαμίς ἀπέστα-
σαν ἀγοραῖς ἐπὶ πλατεῖαι, μηδεμίαν ψεκ-
σὺς δὲ αἰεὶ γεφυρμένης, ἐκ οἷο δ' ὅθεν ὕδα-
ρα ῥέοντα εἶσαι καθυγραίνοντο. ὡς αὐτὰ δια-
βρυνθῆναι εἰς πάσας, δακρύσαν τὴν γῆν ἀρ-
ρίτω λόγῳ, τὴν τῶν τότε πᾶσιν ἀνοσι-
εργίαν μὴ φέρουσαν. εἰς ἐλεγχόν τε φύσεως
ἀπερχομένης καὶ ἀσυμπαθὲς ἀνθρώπων, λίθους καὶ
τὴν αὐτὴν ὕλην ἐπικλαῦσαι τοῖς γεφυρμέ-
νοις λίθους ἰσως καὶ μὴ θῶ. ἐν οἷο δ' ὅθεν εἰ-
κατο ῥήματα τοῖς μεθ' ἡμᾶς. ἀλλ' ἐχ' οἷο περὶ
καί τις τὴν ἀλήθειαν ἐπισώσατο.

I Nsequentis verò mensis quem Apel-
læum dicimus die quarto-decimo,
quod est ante diem xix. Calendas Ja-
nuarias, rursus quidam Ægyptii qui
ad ministeria Confessoribus in Cilicia
constitutis exhibenda ex patria pro-
fecti erant, comprehensi ab iis qui ad
portas urbis apppositi cunctos transeun-
tes scrutabantur: pars eadem pœnâ
qua illi quibus ministraturi venerant,
damnati sunt; oculorum juxta ac pe-
dum usu eis adempto. Tres verò ex
ipsis, in urbe Ascalone in qua vincti
tenebantur, cum admirabilem animi
fortitudinem ostendissent, diverso
martyrii exitu occubuerunt. Quippe
unus illorum Ares nomine, flammis
consumptus est: reliquis duobus quo-
rum alter Probus, alter Elias vocaba-
tur, caput gladio præcisum. Undeci-
mo autem die mensis Audynæi, id est,
ut Romani dicerent, ante diem ter-
tium idus Januarias, Petrus Asceta qui
& Apfelamus vocabatur, ortus ex vico
Anea in agro Eleutheropolitano; vel-
ut aurum purissimum per ignem proba-
tus, suæ in Christum fidei in urbe Ce-
sareæ illustre specimen edidit. Nam &
Judicem ipsum & cunctos qui ei appa-
rebant, idem idem hortantes ut sui
iplius misereri vellent, suæque ætati &
adolescentiæ consuleret, generoso a-
nimo despexit: & spem quam in Con-
ditore omnium Deo collocaverat, o-
mnibus rebus ipsique adeo vitæ suæ an-
teposuit. Cum hoc Asclepius quidam,
qui sectæ Marcionitarum Episcopus

